

خطابه مبارک در انجمن فقرای نیویورک قبل از انفاق بفقرا شب ۱۸ اپریل

۱۹۱۲

حضرت عبدالبهاء

نسخه اصل فارسی

از الواح حضرت عبدالبهاء - بر اساس نسخه موجود در "کتابخانه آثار بهائی" در مرکز جهانی بهائی
- شماره ۱۰۰

خطابه مبارک در انجمن فقرای نیویورک قبل از انفاق بفقرا شب ۱۸ اپریل ۱۹۱۲

هو الله

امشب من بسیار مسرورم زیرا بدیدن دوستان خودم آمده‌ام شما همقطار و اقران من هستید باید شکر کنید که فقیرید زیرا ملکوت الهی برای فقراست حضرت مسیح فرمود دخول شتر در سوراخ سوزن اسهل از ورود اغنیا در ملکوت الله است پس شما هرچند ذلیلید ولی عزت ملکوت برای شماست حضرت مسیح از فقرا بود نه از اغنیا از گناه گذران مینمود سر و سامان نداشت در صحرا و بیابان بود اگر غنا خوب بود بایستی حضرت مسیح غنی باشد حضرت وقتی که ظاهر شد اول فقرا مؤمن شدند زیرا حضرت مسیح فقیر بود گمان نکنید غنا شأنی دارد اغنیا بسیار زحمت میکشند در وقت مردن با حسرت میروند برهنه آمدند برهنه هم میروند نهایت حسرت دارند و از رحمت پروردگار مأیوسند الحمد لله ما یأسی نداریم امیدمان بر رحمت پروردگار است شبهه نیست رحمت الهی شامل حال فقراست حضرت بهاءالله در بغداد جمیع را گذاشت و رفت میان فقرا دو سال با آنها بسر میرد و باین افتخار میکرد و لقب خویش را درویش فرمود یعنی فقیر جمیع ما را وصیت فرمود که خادم فقرا باشیم همنشین فقرا شویم تا در ملکوت الهی مقرب گردیم پس تا میتوانیم باید خدمت بفقرا نمائیم زیرا فقرا عزیزند و مشمول الطاف الهی هستند اغنیا مشغول دنیا هستند اما فقرا مشغول خدا و دلیل بر این حضرت مسیح و حواریانند که فقیر بودند شی مسیح در بیابان ماند جائی نداشت گفت ای پدر آسمانی برای طیور صحرا آشیانه‌هاست و گوسفندان را منزل و مأوی اما پسر انسان را جای سر نهادن نیست و فرمود فرش من زمین است سراج من روشنی ماه و ستاره‌های آسمان است و پوشاکم آسمان کیست از من غنی تر زیرا آن موهبتی که باغنیا داده نشده و مخصوص فقراست بمن داده شده حال شما تأسی بمسیح نموده‌اید نه اغنیا پس شکر کنید خدا را و از شما خواهش دارم که مرا قبول نمائید تا من نیز یکی از شماها باشم و خادم فقرا شوم

ORIGINAL